

מסמך 14

מסמך 14

היקום המרכזי והאלוהי

היקום המושלם והאלוהי מצוי במרכזה של הבריאה כולה; זהו הגרעין הנצחי אשר סביבו חגות היצירות העצומות של הזמן והמרחב. פרדיס הינו האי הגרעיני העצום של היציבות המוחלטת, אשר נח בחוסר-תנועה בלב ליבו של היקום הנצחי והמפואר. משפחת פלנטארית מרכזית זו, הקרויה האוונה, מרוחקת עד מאוד מהיקום המקומי של נבאדון. היא הינה עצומה בממדיה ובעלת מסה בל-תיאמן כמעט, ובה מיליארד ספירות נשגבות בהדרן שיופיין עולה על כל דמיון; ואולם, שיעורה האמיתי של יצירה עצומה זו מצוי באמת מעבר להשגתה של הדעת האנושית.

זהו הצבר העולמות האחד והיחיד, אשר הינו מיושב, מושלם ומבוסס. זהו יקום מושלם אשר נברא כך בשלמותו; הוא אינו יציר התפתחות אבולוציונית. זהו הגרעין הנצחי של המושלמות, אשר סביבו נע כמערכות מצעד היקומים האינסופי, המהווה את הניסוי האבולוציוני האדיר, את ההרפתקה השאפתנית של בניו הבוראים של האל, אשר שואפים לשכפל בזמן ולהעתיק בחלל את התבנית האוניברסאלית, את אידיאל השלמות האלוהית, את הסופיות העליונה, את המציאות המרבית ואת המושלמות הנצחית.

1. מערכת פרדיס-האוונה

החל בהיקף של פרדיס ועד לגבולות הפנימיים של שבעת יקומי-העל, שוררים שבע תנועות-החלל ושבעת תנאי-החלל הבאים:

1. אזורי מרחב-הביניים השקטים אשר גובלים בפרדיס.
2. המצעד, הנע בכיוון השעון, של שלושת מעגלי פרדיס ושל שבעת מעגלי האוונה.
3. האזור השקט-למחצה אשר מפריד את מעגלי האוונה מגופי הכבידה הכהים של היקום המרכזי.
4. החגורה הפנימית של גופי הכבידה הכהים, הנעה כנגד כיוון השעון.
5. אזור החלל הייחודי השני, המפריד בין שני מסלולי החלל של גופי הכבידה הכהים.
6. החגורה החיצונית של גופי הכבידה הכהים, החגה מסביב לפרדיס עם כיוון השעון.
7. אזור חלל שלישי – אזור שקט-למחצה – אשר מפריד את החגורה החיצונית של גופי הכבידה הכהים מן המעגלים הפנימיים ביותר של שבעת יקומי-העל.

מיליארד העולמות של האוונה מאורגנים בשבעה מעגלים משותפי-מרכז, המקיפים בסמיכות מיידית את שלושת המעגלים של לוויני פרדיס. במעגל האוונה הפנימי ביותר מצויים למעלה משלושים וחמישה מיליון עולמות, ובמעגל החיצוני ביותר למעלה ממאתיים ארבעים וחמישה מיליון; זאת כאשר בין שני המעגלים מפריד מספר פרופורציונאלי של עולמות. כל אחד מן המעגלים נבדל ממשנהו, אך כולם מאוזנים באופן מושלם ומאורגנים באופן מעודן, וכל אחד מהם מתחדר בנציגות ייחודית מטעם של הרוח האינסופית – אחת משבע הרוחות של המעגלים. בנוסף לתפקידים אחרים, רוח בלתי-אישית זו מתאמת את התנהלות הנושאים השמימיים ברחבי כל מעגל.

מסמך 14

המעגלים הפלנטאריים של האוונה אינם מגובבים זה על גבי זה; עולמותיהם עוקבים בזה אחר זה במצעד קווי סדור. היקום המרכזי סובב סביב האי הנייח של פרדיס במישור עצום אחד, המורכב מעשר יחידות יציבות ומשותפות-מרכז – שלושת מעגלי ספירות פרדיס ושבעת מעגלי עולמות האוונה. בהיבט הפיזי, מעגלי פרדיס והאוונה כולם הינם מערכת אחת ויחידה; ההפרדה ביניהם הינה אך לשם הכרת ההבדלים התפקודיים והניהולים ביניהם.

הזמן אינו נמדד בפרדיס; הסדרה של האירועים העוקבים טבועה במושגם של ילידי האי המרכזי. ואולם, הזמן נוגע למעגלי האוונה ולהוויות הרבות – ממוצא שמימי וממוצא ארצי – אשר שוהות בהם. לכל עולם האוונה זמן מקומי משלו, הנקבע על-ידי מסלולו. השנה בכל העולמות במעגל נתון הינה בעלת אורך זהה, משום שעולמות אלו חגים באופן אחיד סביב פרדיס; ואורכן של שנים פלנטאריות אלה הולך ומתקצר ככל שמתקדמים מן המעגל החיצוני ביותר לעבר המעגל הפנימי ביותר.

בנוסף לזמן-המחזור של האוונה, קיים גם היום הסטנדרטי של פרדיס-האוונה, וכן ציוני זמן נוספים הנקבעים על שבעת לוחיי פרדיס של הרוח האינסופית ואשר נשלחים מהם. היום הסטנדרטי של פרדיס-האוונה מתבסס על משך הזמן הדרוש למשכנות הפלנטאריים של מעגל האוונה הראשון, או הפנימי, להשלים הקפה אחת מסביב לאי פרדיס; ואף-על-פי שמהירותן של ספירות אלה היא עצומה, בהיותן ממוקמות בין גופי הכבידה הכהים לבין פרדיס האדיר, נדרשות להן כמעט אלף שנים על-מנת להשלים הקפה אחת. אף כי באין יודעין, אמת קראתם עת נחו עיניכם על ההצהרה "ואלף שנים הן כיום אחד, כאשמורת בלילה, בעיני יהוה." יום אחד של פרדיס-האוונה קצר מאלף שנים בלוח השנה המעוברת הנוכחי של אורנטיה, אך בשבע דקות, שלוש שניות ושמינית השנייה.

יום פרדיס-האוונה זה הינו יחידת הזמן הסטנדרטית של שבעת יקומי-העל, אף שכל אחד מהם מחזיק בסטנדרטים פנימיים של זמן משל עצמו.

בשוליו של יקום מרכזי עצום זה, הרחק מעבר לחגורה השביעית של עולמות האוונה, נע מספר בלתי-ימאמן של גופי כבידה כהים עצומים. במובנים רבים, המוני מסות כהות אלה אינן דומות לגרמי שמיים אחרים; ואף בצורתן שונות הן עד מאוד. גופי כבידה כהים אלו אינם מחזירים אור ואינם סופגים אור; הם כלל אינם מגיבים לאור אנרגיה-פיזית, והם מקיפים ואופפים את האוונה באופן כה מושלם, עד כי הם מוסתרים אף מנקודת המבט של היקומים המיושבים הקרובים ביותר של הזמן והמרחב.

החגורה העצומה של גופי הכבידה הכהים נחלקת, על-ידי חיץ חלל מיוחד, לשני מעגלים אליפטיים שווים. החגורה הפנימית סובבת כנגד כיוון השעון; ואילו החיצונית סובבת עם כיוון השעון. שילוב תנועות אלה, בכיוונים משתנים, יחד עם המסה יוצאת-הדופן של הגופים הכהים, מאזנת ביעילות כה רבה את קווי הכבידה של האוונה והופכת את היקום המרכזי לבריאה מאוזנת מבחינה פיזית ובעלת ייצוב מושלם.

המצעד הפנימי של גופי הכבידה הכהים מאורגן כטבעת הכוללת שלוש קבוצות מעגליות. חתך רוחב של מעגל זה יגלה שלושה עיגולים משותפי-מרכז בעלי צפיפות כמעט שווה. המעגל החיצוני של גופי הכבידה הכהים מאורגן בניצב, בהיותו גבוה פי עשרת אלפים מהמעגל הפנימי. קוטרו של המעגל החיצוני, בציר מעלה-מטה, גדול פי חמישים אלף מאשר קוטרו בציר הרוחבי.

החלל החוצץ בין שני מעגלים אלה של גופי כבידה הינו "חודי", זאת במובן שלא יימצא כמותו בשום מקום אחר ברחבי היקום. אזור זה מתאפיין בתנועות גליות כבירות בכיוון מעלה-מטה, ומתחדר בפעילויות אנרגיה עצומות מסוג בלתי-נודע.

מסמך 14

לדעתנו, האבולוציה העתידית של רמות החלל החיצון לא תתאפיין בתופעות הדומות למתרחש בגופי הכבידה הכהים של היקום המרכזי; אנו רואים מצעדים אלו של תנועה חליפית של גרמים מאזני-כבידה כבירים כייחודיים ביקום האב.

2. ההרכב של האוונה

הוויות רוחניות אינן שוכנות בחלל הערפילי; והן אינן גרות בעולמות אֶתריים; הן מתגוררות בעולמות ממשיים בעלי טבע חומרי, עולמות ממשיים בדיוק כאלה שעליהם מתגוררים בני-תמותה. עולמות האוונה הינם ממשיים ומוחשיים, אף כי החומר המוחשי המרכיב אותם שונה מן הארגון החומרי של עולמות שבעת יקומי-העל.

המציאויות הפיזיות של האוונה מייצגות סדר ארגון אנרגיה השונה מיסודו מכל סדר השורר ביקומים האבולוציוניים של החלל. האנרגיות של האוונה הן משולשות; יחידות האנרגיה-חומר של יקומי-העל כוללות מטען אנרגיה כפול, אף כי קיימת בהם צורת אנרגיה אחת בעלת צד חיובי וצד שלילי. יצירתו של היקום המרכזי הינה ממקור משולש (השילוש); יצירתו (במישרין) של יקום מקומי הינה ממקור כפול – על-ידי בן בורא ורוח יצירתית.

החומר של האוונה מורכב מההתארגנות של אלף יסודות כימיים בדיוק, ומפעולתן המאונת של שבע צורות האנרגיה של האוונה. כל אחת מן האנרגיות הבסיסיות האלה מתבטאת בשבעה מופעים של התעוררות, כך שילידי האוונה מגיבים לארבעים ותשעה גירויים חושיים שונים. במילים אחרות, ומנקודת מבט פיזית טהורה, ילידי היקום המרכזי ניחנים בארבעים ותשע צורות חישה. קיימים שבעים חושים מורונטיים, ואילו מספר תגובות החישה בקרב הוויות מן הסדרים הרוחניים הגבוהים יותר משתנה משבעים ועד למאתיים ועשר, בהתאם לסוג ההווה.

לא תוכל עינו של בן אורנטיה להבחין במי מההוויות הפיזיות של היקום המרכזי. וכן, לא יחולל כל גירוי פיזי שהוא, אשר מקורו בעולמות הרחוקים הללו, תגובה כלשהי באברי החישה הגסים שלכם. לו היה יכול בן-תמותה מאורנטיה להיות מוסע לאוונה, כי אז הוא היה מתקיים שם כחירש, כעיור וכחסר כל תחושה מסוג אחר; הוא היה מסוגל לתפקד אך כהווה מוגבלת המודעת-לעצמה, אשר ניטל ממנה כל גירוי סביבתי וכל אפשרות תגובה לגירוי שכזה.

בבריאה המרכזית קיימות תופעות פיזיות ותגובות רוחניות רבות, אשר אינן ידועות בעולמות כדוגמת אורנטיה. הארגון הבסיסי של בריאה ממקור משולש אינו דומה כלל להרכב ממקור כפול של היקומים הברואים של הזמן והמרחב.

חוקי הטבע בכללותם מתואמים על בסיס שונה לחלוטין מזה של מערכות האנרגיה הדואליות של הבריאות המתפתחות. היקום המרכזי כולו מאורגן בהתאם למערכת המשולשת של השליטה המושלמת והסימטרית. ברחבי מערכת האוונה-פרדיס מתקיים איוון מושלם בין כל המציאויות הקוסמיות לבין כל הכוחות הרוחניים. פרדיס, באחיזתו המוחלטת בבריאה החומרית, מווסת ומקיים באופן מושלם את האנרגיות הפיזיות של יקום מרכזי זה; הבן הנצחי, כחלק מאחיזתו הרוחנית הכוללת, שומר במושלמות רבה על מעמדם הרוחני של כל שוכני האוונה. דבר אינו התנסותי בפרדיס, ומערכת האוונה-פרדיס הינה יחידה של מושלמות יצירתית.

הכבידה הרוחנית האוניברסאלית של הבן הנצחי פועלת באופן מדהים בכל רחבי היקום המרכזי. כל הערכים הרוחניים וכל אישיות הרוח נמשכים ללא הרף פנימה, לעבר משכן האלים. דחף זה לעבר האל הינו עז ואין ממנו מפלט. השאיפה להגיע אל האל חזקה יותר ביקום המרכזי, לא בשל העובדה שהכבידה הרוחנית שם חזקה יותר מאשר ביקומים החיצוניים, אלא בשל העובדה שההוויות שהגיעו לאוונה הינן רוחניות באופן מלא יותר, ולפיכך מגיבות בעוצמה רבה יותר לפעולתה התמידית של משיכת כבידת הרוח האוניברסאלית של הבן הנצחי.

מסמך 14

בדומה לכך, מושכת הרוח האינסופית את כל הערכים השכליים אל עבר פרדיס. ברחבי היקום המרכזי פועלת כבידת הדעת של הרוח האינסופית בשיתוף עם כבידת הרוח של הבן הנצחי, ויחדיו הן מכוננות את הדחף המשולב של הנשמות המרקיעות למצוא את האל, להשיג את האלוהות, להגיע לפרדיס ולדעת את האב.

האוונה הינו יקום מושלם מבחינה רוחנית ויציב מבחינה פיזית. נראה כי השליטה והיציבות המאזנת של היקום המרכזי הינו מושלמות. כל אשר הוא חומרי או רוחני, ניתן לצפות מראש באופן מושלם, אך לא כך הוא באשר לתופעות הדעת ולרצון החופשי של האישיות. היננו מסיקים כי החטא עשוי להיחשב כבלתי-אפשרי, אך היננו עושים זאת על בסיס העובדה שמעולם לא נמצא יליד האוונה בעל רצון חופשי אשם באי-ציות לרצון האלוהות. במשך כל הנצח, הוויות נעלות אלה התמידו בנאמנותן לנצחי היום. ואף מעולם לא הופיע חטא ביצור כלשהו אשר הגיע להאוונה כעולה רגל. מעולם לא אירע ביקום המרכזי של האוונה כל מקרה של התנהגות בלתי-ראויה בקרב היצורים ובקרב קבוצות האישיות שאי פעם נבראו בו, או אשר התקבלו אליו. השיטות והאמצעים המשמשים לברירה ביקומי הזמן הינם כה מושלמים וכה אלוהיים, עד כי מעולם, על-פי רישומי האוונה, לא אירעה כל טעות; מעולם לא נעשתה כל שגיאה; ואף לא נשמה מרקיעה אחת נתקבלה ליקום המרכזי בטרם הגיעה זמנה.

3. עולמות האוונה

באשר לממשל של היקום המרכזי, לא קיים כזה. בהיות האוונה מושלמת באופן כה מעודן, אין נדרשת בה מערכת ממשל אינטלקטואלית. אף אין בה בתי משפט קבועים, ואף לא בתי מחוקקים; כל שנדרש להאוונה הוא רק הקוונה מנהלתית. וכאן ניתן לחזות בפסגת האידיאל של ממשל-עצמי אמיתי.

אין כל צורך בממשל בקרב בריות תבוניות מושלמות וכמעט-מושלמות. בריות אלה אינן נזקקות לתקנות, בהיותן הוויות מושלמות מלידה השרויות בקרבת יצורים אבולוציוניים אשר עברו זה מכבר את הבחינה הקפדנית של בתי הדין העליונים של יקומי העל.

המנהל בהאוונה איננו אוטומאטי, ואולם הוא מדהים במושלמותו ואלוהי בעילותו. הוא הינו פלנטארי בעיקרו והוא מוקנה לנצחי היום, באופן שבו כל עולם בהאוונה מוכווני בידי אחת מן האישיות הללו שמקורן בשילוש. נצחי היום אינם בוראים, אך הם מנהלים מושלמים. הם מלמדים במיומנות עילאית ומכוונים את ילדיהם הפלנטאריים בתבונה כה מושלמת, על סף המוחלטות.

מיליארד הספירות של היקום המרכזי מהוות את מגרש הלימוד של האישיות הגבוהות שמוצאן מפרדיס ומהאוונה, ובנוסף, משמשות הן כזירת המבחן הסופי עבור היצורים המרקיעים מעולמות הזמן האבולוציוניים. במהלך ההוצאה אל הפועל של תוכניתו הגדולה של האב האוניברסאלי להרקעת היצורים, נוחתים עולי הרגל של הזמן בעולמות הקבלה של המעגל החיצוני, או השביעי, ומתקדמים בהדרגה – ככל שמתעצמת הכשרתם וככל שגדל ניסיונם – פנימה, עולם אחר עולם, מעגל אחר מעגל, עד אשר לבסוף משיגים הם את האלוהות ומגיעים לשכון בפרדיס.

אף כי הספירות בשבעת המעגלים מתחזקות כעת במלוא הדרך הנשגב, רק כאחוז אחד מכל הקיבולת הפלנטארית משמש לקידום תוכניתו האוניברסאלית של האב להרקעת בני התמותה. כעשירית האחוז משטחם של העולמות העצומים הללו מוקצת לחיים ולפעילויות של סגל הסופיוניות, הוויות אשר שריות לנצח בָּאור ובְּחיים ואשר שוהות וסועדות באופן תדיר בעולמות האוונה. משכנן האיש של הוויות מרוממות אלה הינו בפרדיס.

המבנה הפלנטארי של ספירות האוונה שונה לחלוטין מזה של מערכות החלל ושל העולמות האבולוציוניים. בשום מקום אחר ברחבי היקום המקיף לא יהא זה מתאים כי ספירות עצומות

מסמך 14

שכאלה תשמשנה כעולמות מיושבים. ההרכב הפיזי של טריאטה, בצירוף האפקט המאזן של גופי הכבידה הכהים העצומים, מאפשר להשוות באופן כה מושלם את הכוחות הפיזיים, ולאזן באופן כה מעודן את המשיכות השונות של בריאה עצומה זו. גם אנטי-כבידה משמשת בארגון התפקודים החומריים והפעילויות הרוחניות בעולמות עצומים אלו.

הארכיטקטורה, התאורה והחימום, כמו גם העיטורים הביולוגיים והאמנותיים, של ספירות האוונה, מצויים מעבר ליכולת ההשתרעות הרבה ביותר של הדמיון האנושי. לא ניתן לספר לכם רבות על אודות האוונה; על-מנת להבין את יופייה ואת הדרה תהיו מוכרחים לראותה בעצמכם. ואולם, ניתן להיאמר כי בעולמות מושלמים אלה קיימים גם נהרות ואגמים אמיתיים.

מן הבחינה הרוחנית, עולמות אלו מצוידים באופן אידיאלי לשם מילוי תפקידם; הם מותאמים היטב לשמש אכסניה לסדרים הרבים והשונים של ההוויות הפועלות ביקום המרכזי. על-גבי עולמות יפהפיים אלה מתרחשות פעילויות מרובות המצויות הרחק מעבר ליכולת התפישה האנושית.

4. היצורים של היקום המרכזי

על עולמות האוונה קיימות שבע צורות חיים והוויות בסיסיות, אשר כל אחת מהן מתקיימת בשלוש רמות מובחנות. כל אחת מן הרמות האלה מתחלקת לשבעים מחלקות ראשיות; וכל מחלקה ראשית מורכבת מאלף מחלקות משניות, אשר נחלקות אף הן בחלוקות משנה, וכך הלאה. ניתן למיין את קבוצות החיים הבסיסיות האלה באופן הבא:

1. חומרית.
2. מורונטית.
3. רוחנית.
4. מוחלטופית.
5. מרבית.
6. מוחלטת בצוותא.
7. מוחלטת.

ריקבון ומוות אינם מהווים חלק ממעגל החיים בעולמות האוונה. ביקום המרכזי היצורים החיים הנמוכים עוברים התמרות והתגשמויות בחומר. הם אכן משנים צורה ומופע, אך אינם מתפרקים בתהליכים של ריקבון ומוות תאי.

ילידי האוונה כולם הינם צאצאי שילוש פרדיס. אין להם הורים-יצורים, והם הינם הוויות אשר אינן מתרבות. אין ביכולתנו לתאר את יצירתם של האזרחים הללו של היקום המרכזי, הוויות אשר מעולם לא נבראו. כלל סיפור הבריאה של האוונה מהווה אך ניסיון למקם בזמן ובמרחב עובדה נצחית שאין לה קשר לימן או למרחב, כפי שאלו נתפשים על-ידי בני התמותה. עלינו להותיר, אם כן, את שאלת נקודת המקור לפילוסופיה האנושית; אף אישיות גבוהה בהרבה מן הרמה האנושית עדיין נזקקת למושג של "התחלות". ואף-על-פי-כן, המערכת של האוונה-פרדיס הינה נצחית.

מסמך 14

ילידי האוונה חיים במיליארד הספירות של היקום המרכזי, באותו מובן שבו שוכנים סדרים אחרים של אזרחים קבועים בספירות שבהן נולדו. כשם שהבנים בני הסדרים החומריים מממשים את הכלכלה החומרית, השכלית והרוחנית של מיליארד המערכות המקומיות של יקום-על, כך, במובן רחב יותר, חיים ופועלים ילידי האוונה במיליארד העולמות של היקום המרכזי. הינכם רשאים להתייחס לבני האוונה אלה כאל יצורים חומריים, באותו מובן שבו המילה "חומרי" ניתנת להרחבה לשם תיאור המציאויות החומריות של היקום האלוהי.

קיימים בהאוונה חיים ילידיים בעלי משמעות לכשעצמם. בני האוונה סועדים בדרכים רבות את אלה היורדים מפרדיס וכן את מרקיעי יקומי-העל; ואולם, הם אף מקיימים חיים ייחודיים ליקום המרכזי, חיים בעלי משמעות יחסית די נפרדת הן מפרדיס והן מיקומי-העל.

כשם שסגידת בני האמונה מן העולמות האבולוציוניים סועדת את שביעות רצון אהבת האב האוניברסאלי, כך מרווה ההערצה המרוממת של יצורי האוונה את האידיאלים המושלמים של היופי האלוהי ושל האמת האלוהית. כשם שבן התמותה כמה לעשות את רצון האל, כך יצורים אלה של היקום המרכזי חיים על-מנת לרצות את האידיאלים של שילוש פרדיס. מטבע הווייתם, הם *הינם* רצון האל. האדם עולז בטובו של האל, בני האוונה עולצים ביופי האלוהי, ואילו שניכם גם יחד נהנים מן הסעד של חופש האמת החיה.

לרשותם של בני האוונה נתונים ייעוד נוכחי וייעוד עתידי שלא התגלה. וכן קיימת בעבור יצורים ילידי האוונה התקדמות אשר הינה ייחודית ליקום המרכזי, ואשר איננה כוללת לא הרקעה לפרדיס ולא חדירה אל יקומי-העל. התקדמות זו, לעבר מעמד האוונה גבוה יותר, ניתנת לתיאור באופן הבא:

1. התקדמות התנסותית כלפי חוץ, מן המעגל הראשון לעבר המעגל השביעי.

2. התקדמות פנימה מן המעגל השביעי לעבר המעגל הראשון.

3. התקדמות תוך-מעגלית – התקדמות בתוככי עולמותיו של מעגל נתון.

בנוסף לילידי האוונה, שוכני היקום המרכזי כוללים סוגים רבים של הוויות המשמשות תבנית בעבור קבוצות שונות ביקום – יועצים, מנהלים ומורים מקרב בני מינם ובעבור בני מינם ברחבי הבריאה. כל הוויה בכל יקום ויקום נבראה בהתאם לקווי דמותו של יצור תבנית מסדר כלשהו, החי על אחד ממיליארד עולמות האוונה. ואף לבני התמותה של הזמן קיימים אידיאלים ויעדים הנוגעים לקיום כיצורים, והמצויים במעגלים החיצוניים של ספירות תבנית עליונות אלה.

וכן מצויות אותן הוויות אשר הגיעו אל האב האוניברסאלי; הוויות אשר רשאיות ללכת ולבוא ואשר מוקצות לטובת משימות שירות מיוחדות פה ושם ברחבי היקומים. ובכל עולם בהאוונה ימצאו המועמדים להישג, אלה אשר הגיעו פיזית אל היקום המרכזי, אך טרם השיגו את ההתפתחות הרוחנית שתאפשר להם לדרוש אזרחות של פרדיס.

הרוח האינסופית מיוצגת על עולמות האוונה על-ידי צבא של אישיותות, הוויות של הוד ושל הדר, אשר מנהלות לפרטיהם את העניינים השכליים והרוחניים המורכבים של היקום המרכזי. על עולמות אלה של מושלמות אלוהית, הן מבצעות את העבודה ההכרחית לפעולתה התקינה של בריאה עצומה זו, ובנוסף, מקיימות מגוון משימות לימוד, אימון וסעד בעבור המספר העצום של היצורים המרקיעים, אשר מעולמות האפילה של החלל העפילו אל התהילה.

קיימות קבוצות רבות של הוויות ילידות מערכת האוונה-פרדיס, אשר אינן קשורות באופן כלשהו במישרין לתוכנית ההרקעה של השגת המושלמות של היצורים; ומשום כך, הוויות אלה הושמטו

מסמך 14

מסיווג האישיות אשר הוצג לגזעים בני התמותה. מוצגות בזאת אך ורק הקבוצות העיקריות של הוויות על-אנושיות ואותם סדרים הנוגעים ישירות לחוויית ההישרדות שלכם.

בהאווה שוקקים חיים מכל הרמות של ההוויות התבוניות; הוויות אשר מבקשות להתקדם שם מן המעגלים הנמוכים אל המעגלים הגבוהים, במסגרת מאמציהן להשיג רמות גבוהות יותר של הכרה אלוהית ושל הבנה מורחבת של משמעויות עליונות, ערכים מרביים ומציאות מוחלטת.

5. החיים בהאווה

באורנטיה, במהלך החיים ההתחלתיים של קיומכם החומרי, הינכם עוברים דרך מבחן קצר ומאומץ. בעולמות העליונים ומעלה – דרך המערכת, הקונסטלציה והיקום המקומי שלכם – אתם עוברים דרך שלבי ההרקעה המורונטיים. בעולמות האימון של יקום-העל, אתם עוברים דרך שלבי ההתקדמות הרוחניים האמיתיים והופכים מוכנים להעברה הסופית להאווה. בשבעת מעגלי האווה הישגכם הינם שכליים, רוחניים והתנסותיים. כמו כן, קיימת משימה מוגדרת אשר עליכם להשיג בכל אחד מן העולמות המצויים בכל אחד מן המעגלים הללו.

החיים בעולמות האלוהיים של היקום המרכזי הינם כה עשירים ומלאים, כה שלמים וגדושים, עד כי מתעלים הם לחלוטין מעל כל מושג אנושי הנוגע למה שהווייה ברואה עשויה לחוות. הפעילויות החברתיות והכלכליות בבריאה נצחית זו הינן שונות לחלוטין מן העיסוקים של היצורים החומריים החיים בעולמות אבולוציוניים כדוגמת אורנטיה. אפילו טכניקת החשיבה בהאווה איננה דומה כלל לתהליך המחשבה באורנטיה.

תקנות היקום המרכזי הינן טבעיות והולמות; וכללי ההתנהגות בו אינם שרירותיים. בכל דרישה של האווה מתגלים נימוק היושרה וכלל הצדק. ושני הגורמים הללו, במשולב, משתווים למה שייקרא באורנטיה בשם – *הוגנות*. לכשתגיעו להאווה, תיהנו באופן טבעי לעשות את הדברים באופן שבו ראוי לעשותם.

משהוויות תבוניות מגיעות בראשונה ליקום המרכזי, הן מתקבלות ומשוכנות בעולם הקבלה אשר במעגל השביעי של האווה. כאשר המגיעים החדשים מתקדמים מבחינה רוחנית, וכאשר מבינים הם את זהות רוח האב של יקום-העל שלהם, הם מועברים למעגל השישי. (מעגלי ההתקדמות של הדעת האנושית הוגדרו על-פי סידור זה של היקום המרכזי.) משהגיעו המרקיעים להבנה של העליונות, ולפיכך מוכנים הם להרפתקת האלוהות, או אז נלקחים הם אל המעגל החמישי; ולאחר השגת הרוח האינוסופית, הם מועברים למעגל הרביעי. בעקבות השגת הבן הנצחי, מועתקים הם אל המעגל השלישי; וכאשר מכירים הם באב האוניברסאלי, הם עוברים לשהות במעגל העולמות השני, אשר בו הם מתוודעים עוד יותר לצבא פרדיס. ההגעה למעגל הראשון של האווה מבשרת על קבלתם של מועמדי הזמן לשירות פרדיס. באופן בלתי-מוגדר, בהתאם לאורכה ולטיבה של הרקעת היצור, תעוכב שהותו במעגל הפנימי של ההתקדמות הרוחנית המדורגת. ממעגל פנימי זה יעברו עולי הרגל המרקיעים פנימה, למגורים בפרדיס, ויתקבלו לסגל הסופיוניות.

במהלך שהותך בהאווה כעולה רגל מרקיע, תורשה לבקר בחופשיות בעולמות המעגל שבו הינך מוצב. ואף תורשה לחזור לפלנטות של אותם מעגלים שבהם עברת זה מכבר. וכל זאת מתאפשר לאלה השוהים במעגלי האווה ללא הצורך להינשא בתוך סופרנאפים. עולי הרגל של הזמן מסוגלים לצייד עצמם בכדי לנוע בחלל "שהושג", ואולם בכדי להסדיר תנועה בחלל "שלא הושג" תלויים הם בטכניקה המוסמכת; עולה רגל איננו יכול לעזוב את האווה, ואף לא לנוע קדימה אל מעבר למעגל שבו הוצב, ללא סיוע תעבורת סופרנאפים.

ליצירה מרכזית עצומה זו מקוריות מרעננת. למעט הארגון הפיזי של החומר וההרכב הבסיסי של סדרי ההוויות התבוניות ושל יצורים חיים אחרים, אין לעולמות האווה דבר במשותף. כל אחת מן

מסמך 14

הפלנטות האלה הינה בריאה מקורית, ייחודית ובלעדית; כל פלנטה כזו הינה יצירה נשגבת ומושלמת שאין-דומה-לה. ומגוון הייחודיות הזה חולש מעל ומעבר להיבטים הפיזיים, השכליים והרוחניים של הקיום הפלנטארי. כל אחת ממיליארד ספירות מושלמות אלה פותחה ועוטרה בהתאם לתוכניות נצחי היומין המקומי. וזוהי בדיוק הסיבה שבעטייה אין בנמצא שתי פלנטות זהות.

ועד אשר תחלפו באחרון מעגלי האוונה, ועד אשר תבקרו באחרון עולמותיה, לא ייעלמו מנתיבתכם שכרון ההרפתקה ודחף הסקרנות. או אז, יחליף הדחף קדימה של הנצח את קודמתו, הרפתקת משיכת הזמן.

המונטוניות הינה סממן לחוסר הבשלות של הדמיון היצירתי ולהיעדר הפעולה של התיאום השכלי עם מתת הרוח. השעה שבה התחיל בן התמותה לחקור את העולמות האלוהיים הללו, היא השעה שבה הוא השיג זה מכבר בשלות רגשית, שכלית, חברתית, ואפשר שאף רוחנית.

לא זו בלבד ששינויים שעליהם אף לא חלמתם יהיו מנת חלקכם בעוברכם בהאוונה ממעגל למעגל, אלא גם שלא תוכלו לבטא את השתאותכם בעת שתתקדמו מעולם לעולם בתוך כל מעגל. לאמיתו של דבר, כל אחד ממיליארד עולמות הלימוד הללו הינו אוניברסיטה של הפתעות. החוויה של אלה העוברים דרך המעגלים הללו, והמבקרים בספירות עצומות אלה, הינה של תדהמה מתמשכת ושל פליאה בלתי-נגמרת. מונטוניות איננה מהווה חלק מנתיבת האוונה.

אהבת ההרפתקה, הסקרנות והפחד מן המונטוניות – אותן תכונות אשר הינן מטבעו של האדם המתפתח – לא הושמו שם רק על-מנת להכעיסכם ולהטרידכם במהלך שהותכם הקצרה על פני כדור הארץ, אלא על-מנת לרמוז לכם כי המוות הינו אך תחילתה של נתיבת הרפתקה שאין-לה-קץ, של חיי נצח של ציפייה ושל מסע תגליות נצחי.

הסקרנות – רוח החקירה, יצר הגילוי ודחף הלימוד – הינה חלק מן המתת האלוהית המולדת של יצורי החלל האבולוציוניים. דחפים טבעיים אלו לא ניתנו לכם רק על-מנת שיתסכלו אתכם או על-מנת שיודחקו. אמת היא כי במהלך חייכם הקצרים על-פני הארץ עליכם לרסן תדירות דחפים שאפתניים אלו, וכי לעיתים תכופות אכזבה תהא מנת חלקכם; ואולם, דחפים אלו עתידים להיות מוגשמים במלואם ומסופקים בכל תפארת הודם במהלך העידנים הארוכים שיבואו.

6. תכליתו של היקום המרכזי

טווח הפעילויות בשבעת מעגלי האוונה הינו עצום. בכלליות, ניתן לתאר פעילויות אלה באופן הבא:

1. האוניות.

2. פרדיסיות.

3. מרקיעות-סופיות – עליונות-מרביות אבולוציוניות.

בעידן האוניברסאלי הנוכחי מתרחשות בהאוונה פעילויות על-סופיות רבות; פעילויות הכוללות מגוון מופלג של תפקודי דעת ורוח בשלבים מוחלטופים ואחרים. בהחלט ייתכן שהיקום המרכזי משרת מטרות רבות אשר לא התגלו בפני; זאת באשר מתפקד היקום באופנים מרובים המצויים מעבר לתפישתה של דעת ברואה. ואף-על-פי-כן, אנסה לתאר כיצד סועדת יצירה מושלמת זו את הצרכים של שבעת הסדרים האוניברסאליים של הבריות התבוניות וכיצד היא תורמת לשביעות רצונם.

מסמך 14

1. האב האוניברסאלי – המקור והמרכז הראשון. האל האב מפיק שביעות רצון הורית עליונה ממושלמותה של הבריאה המרכזית. הוא נהנה ברמות קרובות לשוות מן החוויה של רוויה באהבה. וכן, מרצה הבורא המושלם באופן אלוהי מהערצתו של היצור המושלם.

האוונה מספקת לאב סיפוק של הישג עליון. המושלמות המושגת בהאוונה מפצה על שיהוי הזמן-מרחב של הדחף הנצחי להתרחבות אינסופית.

האב נהנה מהדדיות האוונה של היופי האלוהי. הדעת האלוהית שבעת-רצון לספק תבנית מושלמת של הרמוניה מעודנת בעבור כל היקומים המתפתחים.

אבינו מתבונן ביקום המרכזי בעונג מושלם, בהיות יקום זה התגלות ראויה של מציאות רוחנית בעבור כל האישויות ביקום היקומים.

אל היקומים רואה בחיוב את האוונה ואת פרדיס כגרעין העוצמה הנצחי עבור כלל ההתרחבות העוקבת של היקום בזמן ובמרחב.

האב הנצחי רואה בסיפוק אין-קץ את היצירה של האוונה כמטרה קוסמת וראויה בעבור מועמדי ההרקעה של הזמן, נכדיו בני התמותה של החלל, המעפילים לביתו הנצחי של בוראם-אביהם. וכן מפיק האל הנאה מיקומי האוונה-פרדיס כביתה הנצחי של האלוהות ושל המשפחה האלוהית.

2. הבן הנצחי – המקור והמרכז השני. בעבור הבן הנצחי, היצירה המרכזית הנשגבת משמשת כהוכחה נצחית ליעילות השותפות של המשפחה האלוהית – האב, הבן והרוח. זהו הבסיס החומרי והרוחני לביטחון המוחלט באב האוניברסאלי.

האוונה מספקת לבן הנצחי בסיס בלתי-מוגבל כמעט להגשמה המתרחבת-לעולם של עוצמה רוחנית. היקום המרכזי שימש לבן הנצחי כזירה שבה יכול היה להדגים בבטחה ובוודאות את הרוח ואת הטכניקה של סעד המתת, לשם הנחיית בניו העמיתים של פרדיס.

האוונה מהווה את יסוד המציאות לשם שליטת הבן הנצחי בכבידה הרוחנית ביקום היקומים. יקום זה מספק את הכמיהה ההורית של הבן – התרבות רוחנית.

עולמות האוונה ושוכניהם המושלמים הינם ההדגמה הראשונה והסופית עדי עד, כי הבן הינו המילה של האב. ובכך מהווה תודעתו של הבן את המשלים האינסופי לסיפוק המושלם של האב.

ויקום זה מעניק את ההזדמנות להתגשמות הדדיות האחוה השווה בין האב האוניברסאלי לבין הבן הנצחי; וזוהי ההוכחה הנצחית לאישיותו האינסופית של כל אחד מהם.

3. הרוח האינסופית – המקור והמרכז השלישי. יקום האוונה מאפשר לרוח האינסופית להיות הפועל האחד, מייצגם האינסופי של האב-הבן המאוחדים. בהאוונה, הרוח האינסופית מפיקה את הסיפוק המשולב הנובע מתפקוד כפעולה יצירתית ובה בעת מן ההנאה של קיום מוחלט בצוותא עם הישג אלוהי זה.

הרוח האינסופית מצאה בהאוונה זירה שבה יכלה הייתה להדגים את היכולת ואת הרצון לשמש כסועדת חסד פוטנציאלית. ביצירה מושלמת זו ערכה הרוח את חזרתה לקראת הרפתקת הסעד ביקומים האבולוציוניים.

מסמך 14

יצירה מושלמת זו העניקה לרוח האינסופית את ההזדמנות להשתתף, יחד עם שני הוריה האלוהיים, בניהול היקום – כלומר, לנהל יקום כצאצא בורא ועמית, ובכך להתכונן לניהול המשותף של היקומים המקומיים בדמות הרוחות היצירתיות העמיתות של הבנים הבוראים.

עולמות האוונה הינם מעבדות הדעת של יוצרי הדעת הקוסמית, ושל אלה הסועדים כל יצור דעת קיים. הדעת הינה שונה בכל עולם האוונה ומשמשת כתבנית הדעת של כל היצורים החומריים והרוחניים.

עולמות מושלמים אלה הינם בתי הספר הגבוהים של הדעת בעבור כל ההוויות אשר נועדו להצטרף לחברה בפרדיס. הם אפשרו לרוח הזדמנויות למכביר לבחון את טכניקת סעד הדעת על אישיות בטוחות אשר העניקו לה את עצותיהן.

האוונה הינה הפיצי לרוח האינסופית עבור עבודתה הנרחבת והלא-אנוכית ביקומי הזמן. האוונה הינה הבית והנחלה המושלמים לסועד הדעת של הזמן והמרחב, שאינו יודע ליאות.

4. *ההוויה העליונה* – האיחוד האבולוציוני של האלוהות ההתנסותית. היצירה של האוונה הינה ההוכחה הנצחית והמושלמת למציאותיות הרוחנית של ההוויה העליונה. יצירה מושלמת זו הינה ההתגלות של טיבו הרוחני, המושלם והסימטרי של האל העליון, עוד בטרם החלה סינתזת העוצמה-האישיותית של ההשתקפויות הסופיות של אלוהויות פרדיס ביקומים ההתנסותיים של הזמן והמרחב.

בהאוונה מתאחדים פוטנציאלי העוצמה של הכל יכול עם טיבו הרוחני של העליון. יצירה מרכזית זו מהווה דוגמה לאחדות העתידית והנצחית של העליון.

האוונה הינה תבנית מושלמת לפוטנציאל האוניברסאלי של העליון. יקום זה הינו תיאור מוגמר של מושלמותו העתידית של העליון, וכן הוא מרמז על הפוטנציאל של המרבי.

האוונה מציגה סופיות של ערכי רוח, המתקיימים כיצורים רצוניים חיים בעלי שליטה-עצמית עליונה ומושלמת; הדעת מתקיימת כשקולה בסופו של דבר לרוח; וכן כמציאות ואחדות תבוניות בעלות פוטנציאל בלתי-מוגבל.

5. *הבנים הבוראים המתאמים*. האוונה הינה זירת האימון החינוכית, שבה מתכוננים בני מיכאל מפרדיס להרפתקאותיהם העתידיות ביצירת יקומים. יצירה אלוהית מושלמת זו מהווה תבנית בעבור כל בן בורא. וכל בן בורא שכזה שואף שבסופו של דבר, יקומו שלו ישיג את אותן רמות מושלמות של האוונה-פרדיס.

יצורי האוונה משמשים לבן הבורא כתבניות אישיות אפשריות בעבור ילדיו בני התמותה ובעבור ההוויות הרוחניות שלו. המיכאל, ובני פרדיס אחרים, רואים בפרדיס ובהאוונה את הייעוד האלוהי של ילדי הזמן.

יודעים הבנים הבוראים כי היצירה המרכזית הינה המקור האמיתי לאותה שליטת-על אוניברסאלית חיונית, אשר מאזנת ומאחדת את יקומיהם המקומיים. עוד יודעים הם, כי הנוכחות האישית של השפעות העליון והמרבי, הנוכחות-תמיד, מצויות בהאוונה.

האוונה ופרדיס הינם המקור לעוצמתו היצירתית של בן מיכאל. כאן שוכנות אותן הוויות אשר משתפות עימו פעולה ביצירה של יקום. אימהות הרוח של היקום, היוצרות-בצוותא של היקומים המקומיים, מגיעות מפרדיס.

מסמך 14

בני פרדיס מחשיבים את הבריאה המרכזית כמשכן הוריהם האלוהיים – וכביתם הם. זהו המקום שאליו נהנים הם לחזור מעת לעת.

6. *הַבְּנוֹת הַסּוֹעֲדוֹת הַמְתַּאֲמוֹת.* אימהות הרוח שֶׁל הַיְקוּם, הבוראות-בצוותא של היקומים המקומיים, מקבלות את האימון הקדם-אישי שלהן בעולמות האוונה מתוך קשר קרוב לרוחות המעגלים. בנות הרוח של היקומים המקומיים הוכשרו כראוי ביקום המרכזי בשיטות של שיתוף פעולה עם בני פרדיס, וכל העת הינן כפופות לרצונו של האב.

הרוח ובנותיה מוצאות בעולמות האוונה את תבניות הדעת עבור כל קבוצות הבריות התבוניות הרוחניות והחומריות שלהן; ויקום מרכזי זה הינו היעד שאליו יגיעו, במועד כזה או אחר, אותם יצורים אשר תברא אִם הרוח של היקום בצוותא עם עמיתה, הבן הבורא.

אם היקום הבוראת זוכרת את פרדיס ואת האוונה כמקום מוצאה, וכן כביתה של רוח האם האינוסופית, משכנה של נוכחות אישיותה של הדעת האינוסופית.

מִיְקוּם מרכזי זה אף הגיעה המתת של הזכות האישית לברוא, אשר סוֹעֲדָת אלוהית שֶׁל הַיְקוּם מפעילה כמשלימתו של בן בורא במלאכת היצירה של יצורים חיים רצוניים.

ולבסוף, מאחר שבנות רוח אלה של רוח האם האינוסופית לא תחזרנה לעולם, ככל הנראה, לביתן בפרדיס, הן מפיקות הנאה מרובה מתופעת המחזירות האוניברסאלית, המשויכת להוויה העליונה בהאוונה וההופכת לאישית במאג'סטון אשר בפרדיס.

7. *בני התמותה האבולוציוניים של נתיבת ההרקעה.* האוונה הינה ביתן של תבניות האישיות לכל סוגי בני התמותה, וכן ביתן של כל האישיות העל-אנושיות הקשורות לבני התמותה ואשר אינן נולדות ביצירות הזמן.

עולמות אלה מעניקים את התמריץ לכל הדחפים האנושיים להתכוון לעבר הישג של ערכי רוח אמיתיים, ברמות המציאות הגבוהות ביותר שניתן לשער. האוונה הינה יעד האימון הקדם-פרדיסי של כל בן-תמותה מרקיע. כאן משיגים בני התמותה את האלוהות הקדם-פרדיסית – ההוויה העליונה. האוונה עומדת לפני כל יצור רצוני כשער לפרדיס ולהשגת האל.

פרדיס הינו הבית, והאוונה הינה הסדנה ומגרש המשחקים, של הסופיונים. וכל בן תמותה יודע-אל כמה להיות סופיון.

היקום המרכזי אינו רק הייעוד הקבוע של האדם, אלא גם נקודת היינוק לנתיבתם הנצחית של הסופיונים, באשר עתידים הם לצאת, במועד כלשהו, להרפתקה האוניברסאלית שלא התגלתה של הניסיון לחקור את אינוסופיותו של האב האוניברסאלי.

ללא ספק, האוונה תמשיך לפעול עם משמעות מוחלטופית, אף בעידני היקומים העתידיים, אשר עשויים לחזות בעולי הרגל של החלל בניסיונותיהם להשיג את האל ברמות על-סופיות. להאוונה היכולת לשמש כיקום אימון בעבור הוויות מוחלטופיות. וככל הנראה היא תשמש כבית הספר הגבוה והאחרון, כשם ששבעת יקומי-העל משמשים כבית הספר התיכון לבוגרי בתי הספר היסודיים של החלל החיצון. וכן, היננו נוטים לעבר הדעה כי הפוטנציאלים של האוונה הנצחית הינם אכן בלתי-מוגבלים, וכי ליקום המרכזי קיבולת נצחית לשמש כיקום אימון התנסותי בעבור כל סוגי ההוויות הברואות בעבר, בהווה ובעתיד.

[הוצג על-ידי זה ההופך בינה למושלמת, אשר מונה למשימה זו בידי עתיקי היומין באוורסה.]